

ואותה ידעתן כי בכל כו' עבדתי אַתְּ אָבִיכֶם
 ואביך הצלבי והזכתה את טשרדי ערפת מרים
 ולא נתנו אלהים להרעל עמודי אם כי אמר נקדימ
 יהוד שקר וילד כל הנזא נקדימ ואם כי אמר
 נקדימ יהוד שקר וילד כל הנזא נקדימ ייאל
 אלהים את מזקה אביכם ויתן כי רידי בעלה יחט
 הנזא ואשע עיני וראא במלחום והנזה געלדים
 העלים על הנזא נקדימ נקדימ וברדים ויאמר אל
 מילאר האלהים ברחלום יעקל ואמור הנטו ויאמר
 ישא נא עיניך וראה כל געלדים העלים על הארץ
 נקדימ נקדימ וברדים כי ראיתי את כל אשר כל
 שעלה לזר אצבי דאל בית אל אשר משוזת שם
 מצביה אשר נדרת לישם נדר עתה קומ שא מז
 הארץ זאת ישוב אל ארץ מולדת ותען רוזל
 וכאל זה אמרתך לוי דעideal צו זלק וגואלה בפייה
 אבינו כלוא נכויות נאשבענו לו כי מיכרטו ויאכל גם
 אוכל את כספנו כי כל דעשרה אשר הצליל אלהים
 מאבינו צו הוא ולבענו ועתה כל אשר אמר אלהים
 אליך עשה ויקם יעקל וישא את בנו ואת נשו על
 הגמלים ותגא את כל מזדו ואת כל רכשו אשר
 רכש מזקה קניינו אשר רכש בפין ארם לבוא אל
 ינתק אביו ארשה בזען ובין הצלך לגיא און צאו
 וגאנט רחל את זההפים אשר לאביה ויגאנט יעקל
 את לב לבן הארמי על בכי דайл לו כי ברוח דזוא
 ויברוא הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את גנדה
 וישם את פניו דר הגלווע ויגד לבן ביום השלייש
 כי ברוח יעקל ויקח את איזו עמו וירדף אחריו
 דר שבעת ימים וידבק אדו בהר הגלווע ויתא
 אלהים אל לבן הארמי בחחלם הכלולו ויאמר לו
 השמר לך פן הדבר עם יעקל מטויב עד רע ויישג
 לבן את יעקל ויעקב תקע את אהלו בדור ולבן תקע
 את איזו בהר הגלווע ויאמר לבן ליעקב מיה עשית
 וגאנט את לבבי ותגא את בתי בעיות חרב למזה
 נזבאת לברה וגאנט אדי ולא גאהת כי ואשלז
 בשמה זה ובערים בהף ובכטור ולא גט שגדני לצעיק
 לבני ולבני עהה בסכלת עשי יש לאלידי לעשות
 עמכם רע ואלהי אביכם אכיש אמר אל לאמור
 השוכר לך מדבר עם יעקל מטויב עד רע ועתה
 הצל הכלכת כי נכסה נסעה לבית אביר למיד
 גאנט את אלהי ריען יעקל ויאמר לבן כי ראתי כי
 אמרתך פן גאנט את בזותיך מעמי עם אשר תמצא
 את אלהיך לא יזיה נא איזינו הצל לך מה עמד